

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/25/2018
Identifikačné číslo spisu: 3017200081
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3017200081.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Soni Langovej, v právnej veci žalobkyne: V. Q., M. XX.XX.XXXX, Q. P. K. XX/XX, B., zast. JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8, 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa žalovanej zo dňa 11. januára 2017 č. XXX XXX XXXX X, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26. apríla 2018, č.k. 15Sa/6/2017 - 34, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26. apríla 2018, č.k. 15Sa/6/2017 - 34 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 15Sa/6/2017 - 34 zo dňa 26. apríla 2018 postupom podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia Generálneho riaditeľa žalovanej zo dňa 11. januára 2017 č. XXX XXX XXXX X (ďalej len „rozhodnutie žalovanej“), ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. júla 2016, ktorým bola podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) zamietnutá žiadosť žalobkyne o invalidný dôchodok. Krajský súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že z administratívneho spisu zistil, že žalobkyňa požiadala o invalidný dôchodok dňa 16. mája 2005 poukazom na dlhodobú pracovnú neschopnosť z dôvodu dvoch úrazov kolien, čo jej nedovoľuje vykonávať akúkoľvek prácu. Žalovaná vydala v rokoch 2005, 2007, 2009 rozhodnutia, ktorými zamietla žiadosť o invalidný dôchodok, z dôvodu, že žalobkyňa pri každom posúdení zdravotného stavu viacerými posudkovými lekármi dosiahla mieru poklesu

schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť menej ako 40%.

3. Od 18. marca 2009 bol žalobkyni priznaný starobný dôchodok a preto v súlade s § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. a s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10So/19/2015 zo dňa 17. februára 2016 pre posúdenie jej žiadosti o priznanie invalidného dôchodku bolo rozhodujúce zhodnotiť jej zdravotný stav pred vznikom nároku na starobný dôchodok. V tomto smere boli zo strany účastníkov zabezpečené viaceré posudky ohľadom zdravotného stavu žalobkyne, ktoré si protirečili.

4. Správne orgány opakovane v dňoch 16. júna 2016, 18. augusta 2016 a 20. októbra 2016 posudzovali zdravotný stav žalobkyne berúc do úvahy závery znaleckých posudkov tak MUDr. F., ktorý sa priklonil k ťažkej poruche kolenných kĺbov, ako aj MUDr. L., ktorý konštatoval len strednú poruchu kolenných kĺbov. Pre odstránenie uvedených rozporov správne orgány pribrali do konania znalca MUDr. U., ktorý sa vo vyhotovenom kontrolnom znaleckom posudku podľa názoru krajského súdu riadne a náležite z medicínskeho hľadiska vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami rozhodnými pre správne zhodnotenie zdravotného stavu žalobkyne, ktoré vyplynuli aj z predchádzajúcich protichodných znaleckých posudkov, a zrozumiteľne vysvetlil, prečo aj pri zohľadnení všetkých subjektívnych ťažkostí žalobkyne ustálil dátum vzniku jej invalidity až na čas po vzniku nároku na starobný dôchodok, čo vylučuje, aby žalobkyňa bola považovaná za invalidnú v období do nároku na starobný dôchodok.

5. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu mal krajský súd za to, že správne orgány na podklade všetkých do úvahy pripadajúcich dôkazných prostriedkov komplexne zhodnotili zdravotný stav žalobkyne v čase pred vznikom nároku na starobný dôchodok, tak ako vyžadoval rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10So/19/2015 zo dňa 17. februára 2016, ktorý neodôvodňoval jej uznanie za invalidnú, nakoľko v čase dôležitom pre rozhodnutie správnych orgánov miera poklesu schopnosti žalobkyne vykonávať zárobkovú činnosť nepresiahla 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Tak sa stalo až v polovici roka 2010 v súvislosti s odporúčaním vykonať operáciu oboch kolien, čo je však až po dátume vzniku nároku na starobný dôchodok.

2.

Kasačná sťažnosť žalobkyne

6. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť poukazom na § 440 ods. 1 písm. g) SSP, v ktorej uviedla, že žalobu odôvodnila tým, že napadnuté rozhodnutie žalovanej je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, okrem toho skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi a nemá v nich oporu.

7. Žalobkyňa sa nestotožnila s názorom krajského súdu uvedeným v napadnutom rozsudku. Posudok MUDr. U. bol vypracovaný dňa 01. augusta 2013, t.j. pred vydaním rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10So/19/2015 zo dňa 17. februára 2016, ktorý sa s ním oboznámil. A teda týmto znaleckým posudkom nemohli byť dostatočne odstránené rozpory, pre ktoré bolo predchádzajúce rozhodnutie krajského súdu, ale aj žalovanej zrušené.

8. Krajský súd poukázal aj na posudok posudkového lekára žalovanej zo dňa 16. júna 2016, ktorý sa stotožňuje s posudkom lekára žalovanej zo dňa 26. januára 2010, ktorý určil mieru poklesu len na 30 %. Posudkový lekár tvrdí, že tento posudok je vyčerpávajúci, zaoberal sa tiež pracovnou neschopnosťou žalobkyne, údajne vyčerpávajúco odpovedá na všetky sporné otázky a údajne ním bolo jednoznačne preukázané, že zdravotný stav žalobkyne do vzniku jej nároku na starobný dôchodok nikdy nepodmieňoval invaliditu. Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp.zn. 10So/19/2015 zo dňa 17. februára 2016 uviedol, že bolo zákonnou povinnosťou žalovanej doplniť dokazovanie v intenciách zrušujúceho rozhodnutia, vysporiadať sa s námietkami uplatnenými v opravnom prostriedku a svoje nové rozhodnutie riadne odôvodniť. Posudok lekára žalovanej zo dňa 26. januára 2010 vydaný 6 rokov pred rozhodnutím Najvyššieho súdu SR teda nemohol byť natoľko vyčerpávajúci, ako to uvádza

posudkový lekár žalovanej vo svojom aktuálnom posudku zo dňa 16. júna 2016, keďže súdu evidentne nepostačoval.

9. Žalovaná neodstránila ani rozpor spočívajúci v tom, že žalobkyňa je na jednej strane už od júla 2004 doposiaľ podľa jej ošetrojúceho lekára práceneschopná, na druhej strane však nie je invalidná.

10. Ošetrojúci lekár žalobkyni práceneschopnosť neukončil na základe poznania jej nepriaznivého zdravotného stavu a z toho vyplývajúcej neschopnosti zapojiť sa do pracovného procesu. Až do vykonania operácie dňa 25. júla 2011, t.j. implantácia TEP oboch kolien, žalobkyňa trpela sústavnými a neznesiteľnými bolesťami oboch kolenných kĺbov, kvôli ktorým bola dlhodobo liečená v algeziologickej ambulancii Nemocnice s poliklinikou Prievidza. Zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne vyplýva, že jej bola diagnostikovaná chronická neznesiteľná bolesť, ktorá si vyžaduje stálu medikamentóznú liečbu. Tieto bolesti jej bránia vykonávať akékoľvek stále zamestnanie, o čom svedčí jej dlhodobá pracovná neschopnosť.

11. Žalovaná ani krajský súd sa nevysporiadali s chronickou bolesťou žalobkyne, pre ktorú reálne nemohla pracovať, a ktorá sa konštatuje aj v nálezoch z ortopedických, neurologických, psychiatrických a algeziologických vyšetrení vypísaných v odbornom posudku o invalidite zo dňa 16. júna 2016. V zázname zo psychiatrického vyšetrenia zo dňa 25. júla 2006 sa konštatujú chronické algie dokonca s dopadom nedostatočnej sebestačnosti. Ak sa bolo pre žalobkyňu problematické postarať sa o seba samú, nemohla ani vykonávať zárobkovú činnosť.

12. Žalovaná sa nevysporiadala ani so skutočnosťou, že žalobkyňa mala až do operácie kolien dňa 25. júla 2011 veľké ťažkosti pri chôdzi, musela používať dve francúzske barle. Chôdza o barlách sa konštatuje minimálne v zázname z chirurgického vyšetrenia zo dňa 08. februára 2008. Problémy mala najmä pri chôdzi po nerovnom teréne a po schodoch. Žalobkyňa nemohla nastúpiť do práce s dvoma barlami.

13. Napadnuté rozhodnutie žalovanej teda nie je založené na komplexnom zhodnotení jej zdravotného stavu a neodstránilo rozpory znaleckých posudkov MUDr. F. a MUDr. L., ako to uvádza krajský súd v napadnutom rozsudku.

14. V zmysle vyššie uvedeného žalobkyňa navrhla, aby Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovanej zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie.

3.

Konanie pred kasačným súdom

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 1 a 2 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne je dôvodná.

16. Predmetom konania kasačného súdu v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa žalovanej zo dňa 11. januára 2017 č. XXX XXX XXXX X, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. júla 2016, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobkyne o invalidný dôchodok z dôvodu určenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pod 40 %, pre ktorú sa žalobkyňa nestala invalidnou.

17. Kasačný súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo,

pričom v rámci konania o kasačnej sťažnosti skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovanej, ako aj konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe žalobkyne a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej.

18. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§ 177 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

19. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci. (§ 119 SSP)

20. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. (§ 135 ods. 1 SSP)

21. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä s ohľadom na prameň, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Zákonnosť postupu správny súd skúma na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutí.

22. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

4.

Právne posúdenie kasačným súdom

23. V predmetnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti preskúmal kasačnú sťažnosť žalobkyne a dospel k záveru o jej dôvodnosti.

24. Podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

25. Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

26. Podľa § 71 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

27. Podľa § 71 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

28. Podľa § 71 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe:

a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a

b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

29. Podľa § 71 ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

30. Podľa § 71 ods. 10 zák. č. 461/2003 Z.z. dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav na účely invalidity sa posúdi opätovne, ak sa predpokladá zmena vo vývoji zdravotného stavu a zmena schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

31. Z horeuvedených zákonných ustanovení vyplýva, že podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok je invalidita poistenca (§ 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z.). Za invalidného poistenca sa v zmysle § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. považuje poistenec, ktorý má pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4, určuje sa v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

32. Sociálna poisťovňa pri rozhodovaní o žiadosti o priznanie invalidného dôchodku vychádza z výsledkov lekárskej posudkovej činnosti dôchodkového poistenia, ktorou sa posudzuje dlhodobo nepriaznivý zdravotný a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorú činnosť vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia - posudkový lekár (§ 153 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z.).

33. Z administratívneho spisu kasačný súd zistil, že rozhodnutím zo dňa 19. októbra 2007 bola zamietnutá žiadosť žalobkyne o priznanie invalidného dôchodku. Krajský súd rozhodujúc o oprávnom prostriedku žalobkyne toto rozhodnutie žalovanej rozsudkom č.k. 18Sd/168/2007-46 zo dňa 02 februára

2009 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Aj následné rozhodnutie žalovanej zo dňa 02. septembra 2009, ktorým opakovane zamietla žiadosť žalobkyne o invalidný dôchodok, bolo zrušené rozsudkom krajského súdu č.k. 15Sd/24/2010-46 zo dňa 13. septembra 2010 a vec bola vrátená žalovanej na ďalšie konanie. Následne rozhodnutie žalovanej o zamietnutí žiadosti žalobkyne o invalidný dôchodok zo dňa 2. októbra 2013 v spojení s rozhodnutím zo dňa 15. apríla 2014 bolo rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. februára 2016 sp.zn. 10So/19/2015 zrušené a vec bola vrátená žalovanej.

34. Kasačný súd po dôkladnom oboznámení sa s podkladmi predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou bol dávkový spis žalovanej, dospel k záveru, že krajský súd sa predmetnou vecou dôsledne nezaoberal. Za účelom posúdenia zákonnosti rozhodnutia žalovanej bolo totiž potrebné zadovážiť si posudkový spis a preskúmať, či žalovaná mala k dispozícii dostatočné podklady, odôvodňujúce vydanie napadnutého rozhodnutia o zamietnutí invalidného dôchodku žalobkyne.

35. Je nespornou skutočnosťou, že zamietnutie žiadosti o invalidný dôchodok predstavuje závažný zásah do práv žalobkyne, ku ktorému môže dôjsť iba na základe riadne zadovážených podkladov. Preto bolo povinnosťou súdu krajského skúmať, či sa žalovaná dostatočne vysporiadala s úlohami jej uloženými zrušovacími rozhodnutiami súdov a následne svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, pričom kasačný súd má za to, že toto nebolo možné bez posudkového spisu žalovanej.

36. Kasačný súd v súvislosti s problematikou odôvodnenia súdneho rozhodnutia zároveň poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 825/2016 zo dňa 28. februára 2017, v ktorom ústavný súd konštatoval, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, čo jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

37. Rovnako Ústavný súd Slovenskej republiky už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, IV.US115/03).

38. Kasačný súd vzhľadom na uvedené rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SPP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní krajský súd bude postupovať v naznačenom smere, vec dôsledne preskúma, znova o nej rozhodne a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.

39. V novom rozhodnutí rozhodne znovu aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SPP).

40. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.